

бути забезпечені прояв і розвиток інноваційних особистісних властивостей, навчання людини засобам прояву та вдосконалення своїх переваг і можливостей. На рівні *соціального компоненту* має бути створене інноваційне навчальне середовище, суттєвою ознакою якого є ствердження гуманістичних цінностей пізнання і професійної діяльності. Така підготовка має ґрунтуватись на реалізації наступних **принципів** інноваційного навчання:

- *принцип інтегративності*, що забезпечує цілісність і гармонійність розвитку інноваційності у всіх сферах життя людини (соціальній, особистісній і діяльнісній);

- *неперервності і поступовості розвитку*, що сприяє постійному оновленню процесу професійної підготовки, відповідності актуальним запитам сьогодення;

- *гуманізму*, що полягає у пріоритеті в процесі інноваційної діяльності загальнолюдських цінностей та забезпечує ціннісну основу інноваційної діяльності;

- *варіативності*, що забезпечує динамізм освітнього середовища, сприяє доланню стереотипів, розширює можливості;

- *соціального партнерства* між всіма учасниками навчального процесу, що забезпечує формування колективних суб'єктів інноваційної діяльності.

Балюк І. А., старш. викл.
кафедри правового регулювання економіки

ЗАСАДИ ОНОВЛЕННЯ ПІДРУЧНИКІВ З ЮРИДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Основним джерелом змісту освіти — підручник (посібник) є основою засобів навчання. Основні вимоги до підручників сформульовані у Методичних рекомендацій щодо структури, змісту та обсягів підручників і навчальних посібників для вищих навчальних закладів, затверджених Рішенням Вченої ради Науково-методичного центру вищої освіти МОН України (протокол № 6 від 29.07.05). Підручники та навчальні посібники — основні книги для навчальної діяльності студентів. Підручник — навчальне

видання, що містить систематизоване викладення навчальної дисципліни, відповідає програмі дисципліни та офіційно затверджене як такий вид видання. Навчальний посібник — навчальне видання, що частково або повністю замінює або доповнює підручник та офіційно затверджене як такий вид видання.

Інноваційний процес в освіті, активізація підготовки майбутніх фахівців у сучасних умовах, спрямованість навчального процесу на індивідуалізацію навчання, можливість мобілізації контролю засвоєння знань та набуття відповідної компетенції вимагають особливої уваги до питань, пов'язаних із підручником-творенням. Зміни в системі вищої освіти, вимагають модернізації підручників (посібників). Удосконалення підручників і навчальних посібників, зокрема з юридичних дисциплін, є важливою складовою освітянською діяльністю.

При створенні підручників та навчальних посібників необхідно враховувати наступне:

- навчальні книги повинні мати високий науково-методичний рівень, містити необхідний довідковий апарат;

- підручники та навчальні посібники мають бути написані в доступній формі, навчальний матеріал має бути пов'язаний з практичними завданнями, в книзі повинні просліджуватися тісні міжпредметні зв'язки.

Підручник — основна навчальна книга, складена відповідно до навчальних програми та відіграє важливу роль у формуванні вмінь самостійної пізнавальної діяльності, у виробленні навичок самоконтролю, у формуванні світогляду студентів, керівництві їх пізнавальною діяльністю. Підручники з юридичних дисциплін складаються з текстів і позатекстових, містять тексти теоретичного і емпіричного характеру, а за методом викладу матеріалу тексти можуть бути репродуктивні, проблемні, програмовані, комплексні. При підготовці підручників автори мають враховувати різноманітні принципи, зокрема історичний, логічний і психологічний принципи.

Як основний компонент навчально-методичного комплексу, підручник відповідно до навчальної дисципліни визначає зміст навчання. Серед юридичних дисциплін відокремлюються теоретико-методологічні дисципліни, які є основою для підготовки фахівців права та прикладні дисципліни, що забезпечують опанування окремих галузей права. Підручники з юридичних дисциплін професійної та практичної підготовки формуються на основі загальнотеоретичних знань і доктринальної бази певної дисципліни та норм чинного законодавства окремих галузей права, які є підґрунтям для дисципліни.

Чинне законодавство, як система нормативно-правових актів, що містять норми права, постійно змінюється у двох напрямках. Перший напрям — прийняття нових нормативно-правових актів реагуючі на зміни, що відбуваються в державі та суспільстві (насамперед поява нових відносин). Другий напрям полягає у вдосконаленні законодавства шляхом внесення змін та доповнень у вже діючі нормативно-правові акти. В сучасних умовах системного реформування держави все це відбувається доволі часто.

Навіть невеликі за обсягом зміни законодавства іноді суттєво впливають на зміст дисципліни. Підручники з юридичних дисциплін, що ґрунтуються на окремих галузях права, потребують оновлення не лише на загальних підставах, а й із урахуванням змін чинного законодавства.

*Балягіна І. А., старший викладач,
Богорад. А., старший викладач,
кафедра педагогіки та психології*

РОЗВИТОК УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ДОСЛІДНИЦЬКИХ ПАРКІВ ЯК ФОРМА ІНТЕГРАЦІЇ НАУКИ, ОСВІТИ ТА БІЗНЕСУ

В умовах глобальної економічної кризи роль, задачі і спрямованість вищої університетської освіти підлягають істотній трансформації під дією об'єктивних факторів: росту безробіття, незатребуваності фахівців з ряду напрямів підготовки, демографічного спаду, відсутності мотивації до освіти серед молоді і зниження рівня освіти абітурієнтів вищих освітніх установ.

Крім того, як сказано у Постанові КМУ від 14.05.2008 р. № 447 «Створення в Україні інноваційної інфраструктури на 2009—2013 роки», «...не в повному обсязі використовується освітній та науковий потенціал, насамперед вищих навчальних закладів, у сфері інформаційно-комунікаційних, високих наукоємних технологій» у той час, коли «інноваційна інфраструктура в Україні є неповною, недостатньо розвинутою».

Для виконання головних задач, що стоять перед університетом, потрібна програма дій, яка б забезпечувала ефективне вико-